

АББАС СӘНГӘТ:

«Үрәфамыздан... миilli адәтләrimizi

һәмиша нәзәрдә тутмагларын тәмәнна

едирәм... бунларсыз миillәt јашамаз»

Ичтиман-миilli вә мә'нәни аләмдә кеден ојаныш вә дирчалиш процесси XX эсрин иккиче оныллашыннан орталарында яңи кефијәт мәрхәләсінә годем тојмагда иди. Бу һәз. өзүнүң нәјата кечирилген мұхталиф характеристика мәдени-күтләвін тәдбиirlәrin мәмүни вә истигаметинде көстөрирди. Белә ки, миilli мәнлилік шүүру никишиараг етдикчә халғ өзүнә мәксус олан мә'нәни вә тарихи һадисаларын чанланырылымсына даңын сох мейл едири. Һәјата кечирилген бу чүр тәдбиirlәr икчиман мүнитин, мәдени һәјатын чанланымсына мүсбәт тә'сир көстөрирди. Иртичанын тәзигінің баһамараг, елқамизин мұхталиф жерлеринде олдуғу кими, һәмни дәвәрд Шамахыны да ичтиман-мә'нәни һәјатында миilli мүтәрәтти тәдбиirlәr көтдикчә чанланырылды. Кечирилген миilli-мә'нәни тәдбиirlәr халғын миilli өзүнүндөрк просесиниң күчланысина құсуси тә'сир көстөрирди. Һәмин тәдбиirlәrin маңнijәti вә она бағабын ичтиман фикрин мұнасағында дедијимизә субуттур. Белә ки, 1914-чү 11 априлен 25-да Шамахыда «...рус-мосолман мәктәбинин мұдари вә мүаллимдеринин сә'и вә күшшіләrin илә мүаллимләрдән, (шакирләрдән—А. Б./әртү әмәлә көмін хонча тәңәнәлә шакидда ичра едилмиш», ахыра ушаглара ширнијат пајламышылды. («Иғбал» гәзети, 3 март 1914).

Бу тәдбиir шәһәрин ичтиман-мә'нәни һәјатында кениш экс-сада докурмуш, чаматда миilli дүгүларын ојанасына һисс олуначаң дәрәчәде тә'сир көстөришиди. Һәмин мұнасағатда А. Сәнгәт гәлемә алдыры «Миilli идеаллар» («Иғбал», 4 март 1914) алды магаласында халғымызын миilli унтуғайлын тәнгид едәрек јазырды: «Дүни тарихини соғыларорни арашылар, биз түркел кими мүнитин тә'сирతына табе бир говм аздыр, белә жохур десем, хатта етмәмиш оларем зәннәнәдәм. Данима шәрәф-миллимизи, әдәбијатымызы, лисанымызы, адати-гевмијәләримизә унтуғайлағыз. Әдәбләrimiz, шайрларимизә әроби, фарси язмаларынан бер фәхр, бер шәрәф санмышлар. Һәр тәғифи һәмиша «әлләрнә тәнкытдыран әдәбләр», шайрләri олдуғу налда бязимкіләр жејіләре уймага, жејіләри тә'риф вә тәсвиf етмәкә һәвәсли олмушлаш. Үдаба вә шұрамын түрк-дүка һәмиша астеглар илә баҳымышлар. Одур ки, миilli рүсүм вә адәтимиз унудулмуш вә ортадан галдырылымыш-дай. О чүмладән Новруз бајрамы вә онун о ил күнүләрнәнда ушаглар үчүн бәззинилән хонча кифајетдир.

Һәрчанд новруз бајрамы ғәдим иранлыларын миilli бајрамларыдырса, лакин миilli бир рәнк алдырынан жолка бәззәмдәнсә, хонча бәззәмәк әладыр.

Демәли, А. Сәнгәт миilli тәнкытдыран әдәбләрнә ојаг галмасы вә онун миilli симасының мүжжәләшеш-рек миilli сабитлијә тапшынисы жо-лунда шаир вә әдебилерине боянна бе-јүк иш дүшүнүү дәрк едири. Она ке-ра дә онларын миilli тәссесүбкешлиләрдин көрә билмәјиб, кезал сиғэт-

Эсәрләри, 1-чи чилд, Б., 1975, соh. 168-169) мәнзум мактубуна нәзәр сал-маг кифајетди.

Мәнзум мәктубун өввәлниңде нурдан әсар олмајан (у гөмли зүлмәтде та-сәлли тапмаг учын үрекачан бир шеj көрмәдийине җазып шаир ез вәтәнниңде гарип олдуғуну сөйлејири. Чүнки онун рағиғалары, әлдан кетмишди. Она көро да ону дүйән бир адам тапмыр. Шанрии «дөврасини мұнагиғләр чул-галамышты». Бу гаралың мүнитде гулагы һәбс, көзләрни дустаг, ағзы йұмругла мәңүрләнмиш вәзіннәттә сус-мара мәчбүр олан Сәнгәт халғын миilli-мә'нәни учурума жуварланарағ, миilli симасызлашыма докрга вә тұ-масының үрек ағрысы ила белә тәсвир едири.

Жохуг үчурұна ел жүйрүкчә, өзінін ахырда батды

Бу мүснібәтли һалы көрдүкчә, Ағламагдан кәсілди лап иәсім. Кечид мази, битир әзаб ила һал, Үзүмө күлмәјір һәм истигоба.

Демәк, А. Сәнгәті нарағат еди-онун вәтәндаш гәлбини ағрыдан ән бејүк дәрд миillәtтін жохуг үчурұму-на жуварламасы вә бу фәлакәттін гарышыны алмада өзүнүң күчсүз-лүйдүр. О, на ғадәр нарај әңкіб ағ-лаяраг халғы-бу үчурұмул жолдан хилас етмәје چалышса да, атрағы шаира еттика етмәкдәнсә ону сыйыш-дүрділгәлары үчүн ишигы қалача-е үмидиляни итирир. Беc, бу үчурұмул жол наеден ибәрәтди?

Ше'рии «сонраки бәндләрни һәмни сұала қаваб верип; шаир мәктәбде ишләјір, «беш-он дәчел, күр (надинч, тәрс—А. Б.) ушагын заһиран мүл-линидір. Она көрә заһиран ки, онлар миilli тәссесүб һиссендән вә дәрс оху-мат меңліндән узагылар. Ән дән-шаттис иса будур ки:

Түрклүк, исламлыг иддиасы ила Өз дилин билмак истејен жохур. Әңшәби руынун һавасы ила

Вәтәнни, миilli тән сөзен жохур. Атапар вермәјір һеч әһәмиjjәт.

Сәнмүш өнларда һиссес-миillijjәт. Вәтәнпәрәвәр шаир инициән, гәл-

бән ағрыдан да миilli тән кет-кедә өзүнә жадлашысы, әдәб тә'сирләре да-на чох мә'нәнәләрк башында ушаглары үчүн жолка бәзәмәккимиз варды. Лакин ону бу налашан тәнәнәлә вә дәбдә-бәли бир сүрәттә «әз» едири халға көстәрмәкә нең кас мұлтәфит декилдир. Иштә чаван шаирләrimizden вә га-бил мүаллимләrimizden Шамахи шә-һәрнин бириңи русски-татарски мәк-тәбиин наризи Чамо бәj Җабраиль-бәjовын чанаблары ахырынчы чаңар-шәнбә ахшамын мәктәбнә бириңи дәфә оларға ушаглар үчүн бејә-бир мұсамире дүзәлдіб хонча бәзәди. Християнлар жолка бәзәмәккимиз варды. Лакин ону бу налашан тәнәнәлә вә дәбдә-бәли бир сүрәттә «әз» едири халға ојун-чагларыла, рәнкбәреник бајраглар ила, әлван чичәкләр вә шамлар илә үч мәртәбә гајет занкин, көзәл бир хонча бәзәмәккимиз. Мактабын залинина рәнк-бәреник фануслар илә чыраган жапыб хончая даир шәргиләр, новруз бај-рамына мұнасиб шарын мәғмәләр вә шаирларын дәрс китабларында оху-дуглары түркчә (азәрбајҹанча—А. Б.), русча—әзәр һекајләр, ше'рләр охут-дугдан соңра миilli мусиги мәғмәлә-римиз илә һәр касин- галбинде бир миillat дүйүсү ојандыры. О чонабын (Чамо Җабраильбәjлини—А. Б.) бу тәшаббүс-миilli тәnәstәmәmәnәсінә даир әрзин-тәшәккүрат едири саир үрәфамыздан да миilli адәтләrimizә һәмиша нәзәрәда тутмагларын тәмәнна едирем. Зира ки, бунларсыз миillәt јашамаз. Бунлар бизнәм идеалымыздыр».

Шамахыда кечирилген һәмин новруз бајрамы тәдбиirlәrinен А. Сәнгәттін бу гәдәр вәчәдә көмәсисин сабитлијә даңа дәріндән дујмат үчүн онун һәмин күнләрдә жаалығы «Бәрәдәрим Фирудин-Бај Коңгәли өнәнләрни» («Иғбал» гәзети, 3 март 1914; Аббас Сәнгәт.

АЛХАН БАЙРАМОҒЛУ
(МӘММӘДОВ)